

deres skæbne. Vi ved, at psykologers afgørelser vægter i et børn og unge-udvalg, at Ankestyrelsen lægger vægt på disse afgørelser fra psykologerne, og at landsretternes dommere kun har den psykologiske erklæring for sig og ikke kerer sig om at gå bag dens påstande for at kunne få et indtryk af dens værd og troværdighed. Bekymrer det ikke ministeren?

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er klart, at det bekymrer mig, hvis en dommer kun har resultatet af en test at gå ud fra, når han skal afgøre en tvangsfjernelse. Det er på ingen måde rimeligt. Der skal ligge en lang række andre faktorer til grund, inden man foretager en fjernelse af et barn. Det skal bero på samtaler med barnet, inddragelse af familien, samtaler med eventuel daginstitution, skole, eller hvad der i øvrigt er. Det er det, der sammenfattende skal være grundlaget for en eventuel fjernelse.

Så kan man i tvivlstilfælde eller som supplement bruge en eventuel test, men den må ikke misbruges sådan, at det eneste, der ligger til grund, når man skal træffe en afgørelse, er en test.

Hvis spørgeren har kendskab til familier, der har været udsat for det her, vil jeg kun opfordre til at bringe det frem. Så vil vi meget gerne se på det, for jeg sluttede mit første spørgsmål af med at sige, at oplysninger bestemte kan få mig til at ændre mening. Jeg er indstillet på en dialog om det her, så vi får rene linjer.

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil slutte af med at sige, at vi altså sådan set har dokumentation nok netop fra de bisiddere, som er med i tvangsfjernelsestager. De bliver netop udsat for, at det er nedfældet i rapporter og journaler, at der lægges stor vægt på betydningen af de forskellige test, man bruger.

Lad os eksempelvis se på sådan en test som Rorschachtesten, blækklattesten. Den er mere end 60 år gammel. Dengang troede man, at man kunne kortlægge et menneskes psyke ud fra reaktionerne på nogle blækklatter. Men det er fantasi, det er heksekunst, og vi ser det i hvert fald som en gambling med børn og unges fremtid.

Derfor vil vi fra Dansk Folkepartis side opfordre ministeren til, at man ved den kommende anbringelsesreform ser meget alvorligt på, om disse test virkelig skal opretholdes.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er jeg meget indstillet på at gå konstruktivt ind i. Jeg vil også gerne enten nedsætte et udvalg eller få Psykolognævnet til at gennemgå de test, og hvis der er noget, der er forældet, og der ikke er videnskabelig dokumentation for det, så synes jeg også, det er en meget dårlig idé, at det bliver brugt.

Jeg har selvfølgelig problemer med som lægeperson at blande mig i de metoder, man bruger som fagperson, men jeg synes, det er en god idé, at vi får gennemgået de forskellige elementer, så det vil jeg gerne give tilsagn om at jeg vil gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1298

8) Til undervisningsministeren af:

Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren ikke finde det fornuftigt at indføre et krav om, at forældre skal give tilladelse til, at deres børn deltager i ekskursioner til religiøse rum (f.eks. forskellige trossamfunds kirker, synagoger, moskeer m.v.), idet et sådant krav naturligtvis ikke skal stilles, hvis ekskursionen går til religiøse rum, der hører til det trossamfund, der er omfattet af grundlovens § 4?«

Louise Frevert (DF):

Der har i Danmark været tilfælde, hvor forældre til børn i den danske folkeskole har følt sig spillet af banen, idet man har tvunget børn til at deltage i ekskursionsbesøg til moskeer og der iføre sig hovedtørklæde.

I Dansk Folkeparti mener vi, at det må være en forældreret at kunne sige fra på sine børns vegne til at tage på ekskursionsbesøg til religiøse rum, hvis det strider imod familiens overbevisning.

Vi mener ikke, at det har noget at gøre med selve kristendomsundervisningen på skolen, idet der i kristendomsundervisningens målsætninger står, at kristendomsundervisning også indebærer, at man skal undervise og indføre barnet i andre kulturer og religioner, for det her drejer sig udelukkende om besøg i religiøse rum uden for folkeskolen.

Kl. 14.20

I Dansk Folkeparti mener vi imidlertid, at i det øjeblik børnene befinder sig uden for skolens område og fysisk betræder et andet religiøst rum, hvor religionen går imod deres overbevis-